

(Nova Serio)

Redakcio-Administracio:

BOX 731F, ELIZABETH-STR.: P.O., MELBOURNE (AUSTRALIO).

Abono (por 10 numeroj):

Aŭstralia: 4 ŝilingoj kaj 6 pencoj — Ekster Aŭstralia: 5 ŝilingoj.

Redaktisto: REGINALD BANHAM, F.B.E.A.

Specimena numero—unu respondkupono aŭ 30 c. U.E.A. kupono.

Unu numero: 4 pencoj. :: :: :: Anoncoj: Por 3 linioj: 1 ŝilingo.

Ce ĉiuj poŝtmandatoj kaj -monbiletoj igu S-ron Roy Rawson la pagato.

N-ro 153 (14th Year).

MELBOURNE (AUSTRALIO).

18 JULIO, 1933.

— N.Z.E.A. SECTION —

(12th OFFICIAL BULLETIN)

Activities during February—May Period.

With the aftermath of the 4th New Zealand Congress attended to, the NZEA Executive has been concentrating mainly on finalizing the task of inaugurating a correspondence course of Esperanto tuition; and it is with great satisfaction that the Executive is now able to place the scheme before the public for general participation. Before this stage was reached, however, much work of an exacting and varied nature had to be accomplished; but thanks to the diligence of the NZEA Tuition Committee, which collaborated enthusiastically throughout, obstacle after obstacle has been overcome, with the result that the Committee is now awaiting the proofs of the lessons and of a prospectus to be issued simultaneously. Quotations from two newspapers (morning and evening) in Auckland, Wellington, Christchurch, and Dunedin have been obtained as a preliminary to an advertising campaign; and it is hoped that in the near future—perhaps before these notes appear—the scheme will have been launched and that as

a result the NZEA tutors will be engaged disseminating the language.

For general information, the following particulars of the course are announced. Members are urged to make the details as widely known as possible:—

The Course has been designed for the purpose of coaching persons who desire to possess a sound working knowledge of Esperanto by means of private study in their own homes.

The fee for the Course is £2/2- (payable in advance) of which in no circumstances will a refund be made.

The fee includes the cost of the student's textbook ("The Concise Course in Esperanto," by L. N. Newell), and the student's membership to the NZEA for the current year.

Comprising 20 lessons, the Course covers the complete Esperanto grammar and contains sufficient instruction to enable a student to advance to a stage where reading, writing, and speaking should be practised in order to become an accomplished Esper-

antist. On completing the Course, however, the student may obtain additional tuition, if so desired, from the Tutor for a moderate fee.

The lessons will be released by the Association's Tutor at the rate of one lesson each week, irrespective of whether or not a student has submitted written work for an earlier lesson.

The responsibility of the NZEA in connection with the Course will cease on the delivery of the 20th lesson and of the Tutor's comment and corrections (if any) thereon.

All communications regarding the Course should be addressed to the Honorary Secretary, N.Z.E.A., Room 106, G.P.O. Bldg., Wellington, C.I.

The NZEA Standing Committee met on May 5, and besides arranging for the Correspondence Course to be proceeded with, it considered (1) the new international federation; (2) the issue of a special leaflet advocating membership of the NZEA; and (3) the proposal emanating from the Masterton Club that one club accept a financial member of another New Zealand club as a financial member for the remainder of the year in the event of a member's removal to a town where a club operates. Regarding these matters it was decided in the case of (1) that the question be

held in abeyance meanwhile; (2) that a draft be prepared; and (3) that the views of the clubs be ascertained, as the arrangement had much to commend it. (N.B.—All four clubs now operating in New Zealand accepted the proposal.)

Membership Matters.

Compared with last year's figures, the strength of the membership this year is exceedingly well maintained. At June 1 the position was as follows: Number on NZEA roll, 262; financial, 77 (including 4 new members) of whom 45 have accorded their support continuously since the NZEA was founded (Jan., 1929). Two members have paid next year's subscription in advance. It is gratifying to note that 13 who were unfinancial last year have re-joined this year.

The remainder on the roll (185) are accounted for in various ways: during recent years 9 submitted written resignations; 6 left New Zealand; and the correspondence of 8 others has been returned as undeliverable, leaving 162 members who have not responded to the call this year. Twenty-four of these were financial members last year, and it may be assumed that at least 13 of them will yet re-join the NZEA before the close of the year (Nov. 30), thus raising the number of financial members to last year's total—90, which fact would indicate that bedrock has been reached.

(Members and intending members are reminded that the annual subscription to the NZEA is 2/6, and that any number of years' fees may be paid in advance, this arrangement enabling a yearly task to be avoided. Payment may be made either by postal-notes or by 1d. postage-stamps; and correspondence should be addressed to Wm. H. King, Room 106, G.P.O., Bldg., Wellington, C.I.)

Donations.

Although no special appeal for funds has been made this year, the Donations Account (1933) shows a total of £110/6, comprised of the following amounts, for which we sincerely thank the donors: Mrs. Jean Allan, 10/-; Mrs. Lovell-Smith, 7/6; Mrs. A. Chapman-Taylor, 5/-; Miss L. Corkill, Mrs. F. E. Facer, and Mr. F. W. Luhnig, 2/6 each; E.P.C., 6d. Besides these sums, the NZEA has in hand three years' donations of 7/6 each

from Mrs. L. Lovell-Smith, Christchurch, a very generous friend of the NZEA since its foundation.

Propaganda, etc.

The NZEA continues to serve usefully in this field, although enquiries of a general nature have not been so numerous since the full force of the economic depression has been felt. Oversea visitors to New Zealand, some of them prominent in the public eye, have been brought into contact with Esperanto by leaflets mailed them by the NZEA; and a number of persons domiciled within the Dominion have also been supplied with suitable information. During the past quarter several members utilised the services of the NZEA to obtain information, books, etc.

In New Zealand one seldom meets adverse editorial criticism of Esperanto. The long peace was, however, broken by "The New Zealand Truth" during May, when a sub-leader was published which amply demonstrated that the editor required enlightenment regarding Esperanto. This was duly passed on to him by the NZEA. Other recent activities included: (1) Details regarding the NZEA's late patron, Sir Robert Stout, were given to Prof. Waldo H. Dunn, of America, who visited New Zealand for the purpose of writing the late Sir Robert's biography; (2) in accordance with a request published in the UEA official organ, "Esperanto," a letter explaining the state of the Esperanto movement in New Zealand was forwarded to the Societas Latina, Munich, Germany, which is so behind the times as to propagandize the dead language Latin as a universal auxiliary tongue; (3) information concerning the NZEA was forwarded to UEA for inclusion in the forthcoming Year Book; and (4) a long and forceful letter advocating the use of Esperanto by the League of Nations was written to "The Evening Post," Wellington. It was duly published and met with no opposition.

5th N.Z. Congress.

As decided by the 4th congress, Wellington will be the venue of this year's annual gathering. The dates are yet to be fixed, but no doubt the Executive will favor Christmas or New Year—either being convenient time for Esperantists not resident in the congress town, who, when in the

past contemplating a vacation, have made arrangements to attend congress during their holidays. Congress details will, however, be announced by circular later in the year. Meanwhile the Wellington Club is diligently at work preparing for the occasion as many Esperanto-speaking students as possible, and it is confidently anticipated that a good number of recently-joined club members will be sufficiently advanced to take a keen interest in congress affairs, thus assisting the longer service members and pioneers to make the gathering a success.

At this juncture New Zealand "samideanoj" are requested to bear the congress in mind with a view to being present. Apart from attending a function of an entertaining and educational nature, every Esperantist present will also be directly aiding the diffusion of what has proved to be a sure key to international understanding and goodwill—Esperanto. For this reason alone the annual congress is invaluable.

It is scarcely necessary to add that also any visiting Esperantists from across the Tasman will be cordially welcomed.

—W.H.K.

NIA POSTO.

A.T. en C.V. "To get into trouble": Fari al si malbone (malbonon, malfeliĝon, embarason, zorgojn, malagrablaĵojn, suferon, ĝagrenon, maltrankvilon, turnementon, implikiĝi).

"His troubles were not yet over": Liaj embaraso (mizeroj, zorgoj) ankoraŭ ne finiĝis.

"He brought trouble on himself": Li kaŭzis (venigis) al si embarasojn, zorgojn k.t.p.

"A shipwrecked man": "They were shipwrecked": Ili farigis ŝiprompiĝulojn (Marta 57/17). Ili suferis ŝiprompiĝon. Ili ŝipo rompiĝis. Iuj jam uzis "vrak" (A. wreck, G. Wrack).

"She heaved a sigh of relief": "Ŝajnas, ke nek 'sopir' nek 'ĝem' estus bone uzebla ĉi tie. En 'Pinokjo' troviĝas 'suspiro' kua noto 'suspiro': sen voĉa spireto de kontento aŭ sopiro. Oni povus diri: 'tre facilite (pro facilego) ŝi elasis spiron de kontento' (Batalo de l'Vivo 34/10, 56/13).

Skotoficiro hungara volas korespondi kun aŭstralianoj pri ĉiaj temoj. Johano Battanos, Szeged, Kisfaludi-utca 2, Hungarujo.

La Kristnasko jam starigas la Preternacion Konstanton surte. Klarifiko, Eliot, 2 Cambridge St., Willoughby, N.S.W.

RECENZOJ

Hungara Antologio.—Redaktis K. Kalocsay. Kunlaboris J. Baghy, K. Bodo, L. Halka, F. Szilagyi, L. Totische. 472 paĝoj kaj 24 klišopagoj. Prezo sv. fr. 12, broŝurita; sv. fr. 14 bindita. Ekdona Literatura Mondo, Budapeŝt, Aĝento, L. Thomson, & ni.

En la antaŭparolo de ĉi tiu grandioza verko diras ĝia kompilito Kalocsay: "Mi rezigis pri la kompleteco por doni preferencon interesan legaĵon." Malnovaj prozaĵ literaturistoj ne trovas lokon por si; la unua en la vico de l'proza estas Mors Jakai (1825-1904).

Ĉiu verkisto reprezentanta komencis skribi antaŭ la milito, do ilia valoro ĵaŝ "eltenis la kritikon de certa tempo." La volumo tial ne estas tiome dokumento de l'hungara literaturo, kiom interesa, plezure legebla elektitaĵaro.

Sekvas la antaŭparolon longa, iom fundpensa studo pri la hungara literaturo plume de Mihály Babits, originale verkita en la franca, kaj trad. Totische. Iom mire, ke en ĝi Babits ne tuŝas la prozan sed limigas sin je la poezia flanko.

Frapas tuj la ega amplekso de la Kalocsay-a laboro: la poezia parto estas preskaŭ tute de li tradukita (131 poemoj el 141), kaj ŝajne neniu el ili aperis ekster ĉi tiu volumo.

Sandor Petöfi (1825-1849), la eksterlande plej konata hungara poeto, ricevas por graveco la plej grandan spacon, sekvata de Endre Ady (1877-1919), orgenvoja lirikisto, Janos Arany (1817-1882), giganto de l'epiko, kaj la ankoraŭ vivanta Mihály Babits, unu el la ĉefaj fekunduloj de l'nun-Eŭropa penso. En tute 28 poetoj, 30 prozistoj kontribuas.

La tento laŭre kritiki la poemojn estas forta, sed subpremda. Ni iom haltu ĉe "La Kimraj Bardoj" de Arany, kiu certagrade pensigas anglon pri la similitemo "The Bard" de Thomas Gray. En la Esp-a reverekajo ĉe certaj strofoj fajnas esti troa clipso. Ekzemple strofo 3:—

Kaj ĉu la pleb', la pia pleb',

Prosperas laŭ la trud'

De mia vol'! pli ĵuge ol
La ŝargotrena bruto?

Parafraze diras: Kaj ĉu la pia plebo prosperas laŭ mia ĝem esprimita volo? Aŭ ĉu Ĥ vivas sub pli ĝena ĵugo ol tiu sub kiu laboras la ŝargotrena bruto?

Ĉe strofo 5:—

Kaj ho la pleb', la pia pleb',

Prosperas tie Sire,

Kabanoj, jen, en tomba sven'

Silentas, sen ĝemspir'.

"Sire" (angla titolo de respekto) estas prononcata "sajr", kaj do ne rimigas kun "spir".

La kortuŝe naŭvan "Infanludiloj" simpatiantaj animoj legos kun larmoj, kun ridi.

Pri la prozo. Aparte impresas aŭ pro bonbona traduko aŭ pro intensa intereso: La Andersen-stila, Kiun el la Pentristo en vilaĝo. La monaĥo predikas akvon—inda la plumo de Bokaĵoj: La leroj de la poŝtestro, Rakonto pri

la fratinoj Tunderlaci, Kontraŭ la aŭronon, Mitologio—mirinda lingvaĵo; El la aventuro de Milos Lukits.

Per velura lingvo Totische skizis la ĉeftraĵojn de la temperamento kaj verkmankoj de la 58 aŭtoŝoj. Kompreneble, al nehungarlingvano ne estas eble kontroli pri la grado de respektu-legeco laŭ kiuj la tradukintoj reverkis la diversstilan originalon en Esp-on. Tio nur povas atesti pri ilia mirakla form-kreemo, lia facila povo belkonte modifi frazojn ĝis tio, ke la paĝoj kvazaŭ aromas la freŝon de nove pligit-ata tero.

Notoj: 179, "ŝuisto malriĉa vivis iam en ĉi tiu granda urbo Budapeŝt, kiu neniel povis riĉiĝi per sia metio." (Vivis iam en ĉi tiu granda urbo B. ŝuisto malriĉa, kiu . . .); 186, "traŝultr" (transsultre); 189, "figmon-trado" (montrado de malestimo?); "gakado" (grakado); 207, "civitana filino" (?); 208, "pumikippon" (argilo pipoj?); 214, "sal-idolo" (aludo al Genozo 19/26; bezonas noton por nebilianoj); 257 "Scool" (School); 267, "puberteco" (ne en Plena Vortaro, vira seksmatureco); 292, "horor". Se "horori" signifas "esti terurita", kial uzi la novan radikon? Cetere "horor" ne egalas "terur". La angla "horror" kaj "terror" havas markitajn diferencojn. 298, "Ankaŭ li volus vidi nimfon" (li ĉirkaŭprenis ilin" (ĝin); "lapthoj" (ankaŭ sennota! Lapthoj); 319, "rimeneĉa tero" (?); 419, "La malstanto" premis sin glatan (platan) ventron." Kelkaj preseraĵoj makulas.

Ki lo staros kiel monumento al la fido, amo kaj kuraĝo de hom-areto, kiu sciopovis teni la kordon kaj manojn je diligenta laboro, dum ĉirkaŭ ili ster-toris Eŭropo konvulsianta.

MERKADO LA AZENPELISTO.

Oni bele faris elektante ĉi tiun verkon kiel la unuan novelon tradukotan el la modernehenga lingvo. En simplaj, ĉarmaj frazoj Naum Jeruŝalmi rakontas la vivbatalon de juna judo, Merkado. La patrino, Sarina, fariĝinte vidvino, estas devigita memkiri la porviven: ŝi iras do en anglan miŝoshopon kiel kalandristo, per tio evitante humiligiĝon pripeti monhelpo de la ĉefoj de la komunumo. Ŝia ĉeestado ĉe neĵudoj ofendas ŝiajn konantojn, sed ŝi, ignorante ilian koleron, per propraj fortoj subtenas sin kaj edukas sin filon laŭ la kultaj ritoj. Fine iu ŝabata, neĵua scienculo, al-cenitas Merkadon en servon, parte pro inklino al la knabo, parte pro premo de liaj najbaroj, kiuj opinias, ke Merkado, ĉirkaŭdata de kristanaj influoj, tre povas perdi fidon je la patra religio. Aleg-rina, la filino de ŝabtaj, kaj Merkado fariĝas intimaj amikoj, kaj finfine la klaŝo nomas ilin geamuloj.

En 1914 Sarina mortas, kaj Merkado dungigas sin ĉe araba azenpelisto-viaŝafadato, tien-reen inter Hebrono kaj Jerusalemo. La aŭtoro en ĉi-paĝoj majstre vortentras la teruran fortostreĝon, kiun devas fari la azenpelistoj

dum tiu senriproza piedrado de tri tag-noktoj.

Dum Merkado tiel laboras, Alegria ricevas ŝvatojn flanko de tute por ŝi nebonvenaj aspirantoj. Unu, la diĉebla flako maljuna vinisto, klopodas eksploati la malfacilan situacion de la nun malriĉa ŝabtaj, sed lia trudado, ankaŭ tiu de Gamil-effendi, juna danto eks-atĉeco, vanaĝas, far la koro de Alegria kaj tiu de Merkado jam mar-ŝas en plena takto. Pli kaj pli prok-simigas al krizo la malbona stato de la ŝabtaj-a domo. Tiam ĝustatempe Merkado elpensas planon, por kio li kuraĝe ruze entreprenas kaŝan pen-eton de la armelinoj inter Hebrono kaj Jerusalemo. Servigante al si la unikajn cirkonstancojn kreatajn de la angla-turka batalpozicio, li sukcesas manovri en Jerusalemo negocoj vararĉetan kaj monŝangan, kiu riĉigas lin ĝis grado eblianta lin savi liajn protektantoj kaj amatinon.

La traduko estas laŭdinde modela, sed ni notis:

P. 27, "batita ŝoseo." Ĉu ne Kon-struita? Ŝajne la tradukanto erare pensis pri la franca "bati" (konstrui). Se ne, eble plibone, uzi "komune uzata," "ĉefa, landa vojo." Cp. 124, 131; 39, "li eniris kun kulto." Ĉu ne "kun (profunde) religia sento?" "Unika" ofte uzata anstataŭ "solnura," "nur-sola." "Unika" signifas "sola en sia speco." 89, "la maledikstra fluglo (de armoo)," (sio); 115, 131, "kontinuiĝi" anst. simple "daŭrigi"; "M. ĉinovis la ŝultrojn, aludante (kompreniĝante per tio), ke al li estas tute egale . . ."

Eldonejo, N. Szapiro, Warszawa, Nowolipki 8. Paĝoj 140. Prezo 2 Sv. fr. Tradukis Levi Wiener. Havebla per B.E.A.

—ROBO.

KOMENSKY ANTAŬVIDIS ALVENON DE RADIO.

Tute nekonata ĉe al fakuloj pri Komensky (Comenius) estis la fakto, ke „la granda instruisto de l' popolo," skribis en la libro Schola ludus kelkajn rimarkojn, kiuj vere profete aludas alvenon de aviado, filmo, radio, televido: „... venos la tempo kaj estos konstruitaj ŝipoj naĝantaj ne sole super la akvo; oni konstruos flugaparatojn kaj homoj flugos el Eŭropo al Azio kaj Afriko; estos konstruitaj aparatoj, kiuj obliigos, ke amikoj interparolu tra la aero trans distancoj de kelkaj centoj da mejloj, oni konstruos aparatojn kaj per ili estos eble vidi ĉion kiel vivan . . . Se vi volas, ke tiuj ĉi ŝajnaj aferoj realiĝu, zorgu, ke en ĉiu komunumo estu multe da saĝaj homoj, zorgantaj pri bona administrado de la komunumo, pri bona klerigo de la junlaro; ĉar la plej granda riĉeĝo de la komunumoj estas saĝaj civitanoj kaj da tiuj estos sufiĉe, se la junlaro estos gvidata al saĝeco."

Rememoru la vortojn de Komensky pri la lingvo internacia, por kompletigi al vi la bildon de la granda genio ĉĉa.

(El "Progress," Praha.)

SERIOZE KAJ SERCE

Se la bona Dio donas al vi spritecon, portu ĝin kiel vian glavon en la glav-ingo, kaj ne svingu ĝin por teruri la tutan kunularon.

—CHESTERFIELD.

La homo estas la sola kreitaĵo, kiu ridas kaj ploras; ĉar li estas la sola kreitaĵo, kiu rimarkas la diferencon inter tio, kio estas kaj tio, kio devas esti.

—HAZLITT.

"Mi opinias, ke estas hontinda afero, ke komedistoj ricevas pli grandajn salajron ol la ministroj!"

"Ho, mi ne. Plejparte ili estas pli amuzaj."

"Vi diras, ke vi kaj via edzino neniam malpacas?"

"Neniam—Ŝi agas laŭ sia volo, kaj mi agas laŭ ŝia."

Trompadi homojn en kredon, ke vi estas tio, kio vi ne estas—jen la esenco de la triviala karaktero.

Mi kredas, ke ordinare tiam antaŭ libera diskutado indikas nefortikecon de interna konvinko en tia timanto; kaj ke troa sindetemo esprimadi la proprajn opiniojn estas signo de malforta karaktero.

—OLIVER W. HOLMES.

Misiisto skribante al siaj parencoj diras, "Bedaŭrinde mi ne ankoraŭ sukcesis persvadi la indiĝenojn, ke ili ne manĝu homkarnon; sed dank' al Dio, ili lernis uzi tranĉilon kaj forkon."

"Mi ne presos tian sensencaĵon!" diras la redaktoro ferege, dum li redonis la manuskripton.

"Nu, ne necesas, ke vi estu tiel aroganta pro tio," respondis la verkisto. "Vi ne estas la sola, kiu rifuzas presi ĝin."

"Mia edzino ne diris eĉ unu vorton al mi hodiaŭ, kaj estas la datreveno de mia nasktago."

"Gratulojn!"

LI: Ĉu vi rimarkis, ke tiu beleta fraŭlino ridetis al mi?

ŜI: Jes, mi ne povis ne ridi ankaŭ, kiam mi vidis vin por la unua fojo!

Mussolini kaj Lingvo.

Diras la Daily Telegraph: "... la angla lingvaĵo de Mussolini estas bona; la parolposedo de la franca estas perfekta." Kun Kapitano Goering ankaŭ en germana li interparolis flue. Krome, li havas tre utilan konon de la hispana. Ĉiuespere por sekurigi al si bonan dormon li legas libron en la franca, la germana, la angla, aŭ alia lingvo dum horo. Per tio li konstante tenas tiujn lingvojn por si faciluzaj."

Ni rekomendas al La Duŝo Esperanton, sed ne kiel dormigilon!

LA FAKTURO.

Knabo, kiu ĵus eniris la butikon de spicisto.—"Unu funton da sukero je kvardek centimoj, unu funton da butero je du frankoj, duonfunton da fromaĝo je okdek centimoj, unu kilogramo da kafo je kvar frankoj, kvindek kaj unu litron da vinagro je naŭdek centimoj. Se mi donas al vi dek frankojn, kiom vi repagos al mi?"

Spicisto, skribinte ion sur peco de papero.—"Nu, unu frankon kvardek."

Knabo.—"Bonvolu doni al mi tiun fakturon; ĝi estas mia lerneja tasko por morgaŭ matene."

(El "Revue Orienta.")

LA EDZINO DE LA BRUTARPELISTO.

Baldaŭ la suno levigis. La ĉambro estas tre acranka.

De tempo al tempo Aligatore rigardas la muron. Subite ĝi tre interesiĝas; ĝi sin trenas kellojn kolajn pli proksimen al la internureto, kaj ĝia korpo travibras. La haroj sur ĝia kolo ekhirtiĝas kaj la batallumo montriĝas en ĝiaj flavaĵoj okuloj. Ŝi scias la signifon de tiu ĉi kaj ekprenas la bastonon.

Estas fendego ĉe ambaŭ flanko de la malalta parto de unu el la platoj en la internureto. Malbonega paro de malgrandaj globetismilaj okuloj bruletas ĉe unu el la truoj. La serpento—ĝi estas nigra—malrapide elĝitis ĝis ĉirkaŭ unu futo, kaj movas la kapon supren kaj malsupren. La hundo kuŝas senmove, kaj la virino sidas kvazaŭ enorŝita. La serpento eligas pluen. Ŝi levas la bastonon, kaj la rampaĵo, kvazaŭ subite eksentante la daŭĝeron, metas la kapon en la truon ĉe la alia flanko de la murplato, kaj rapide komencas tiri la voston post ĝi. Aligatore eksaltas, kaj enfermas la buŝegon. Ĝi malsukcesas, ĉar ĝia nazego estas granda, kaj la serpento estas en la angulo inter la murplato kaj la planko. Ĝi ree ekmordas kiam la vosto preterglitas. Nun ĝi ekaptas la serpenton kaj tiregas ĝin.

Bat! Bat!—la bastono frapas la teron. Aligatore ree tiregas. Ĝi havas la serpenton nun—nigra rampaĵo, longa je kvin futoj. La kapo levigas por pikfrapi, sed la hundo tenas la malamikon apud la kolo. Ĝi estas granda, peza hundo, sed rapida kiel foŝhundo. Ĝi skuas la serpenton kvazaŭ ĝi sentas la

Originan Malbenon komune kun la nomaro. La plej aĝa knabo vekigas, ekprenas sian bastonon, kaj penas elitiĝi; sed la patrino devigas lin resti tie, per iersimila manpremo.

Bat! Bat!—la dorso de la serpento rompiĝas en kelkaj partoj. Ĝia kapo estas trakasita, kaj la nazego de Aligatore ree estas senhaŭtigita.

Ŝi levas la frakasitan rampaĵon por la bastontipo kaj jetas ĝin en la fajron. Tiam ŝi amasigas la brulignon kaj rigardas dum la serpento forbruligas. La knabo kaj la hundo observas ankaŭ. Ŝi metas la manon sur la kapon de la hundo, kaj la tute sovaĝa kolera lumo forlasas ĝiajn flavaĵojn okulojn. La pli junaj infanoj trankviligas, kaj baldau ekdormas. La knabo staras momenton, en sia ĉemizo, observante la fajron. Baldau li rigardas al ŝi, vidas la larmojn en ŝiaj okuloj, kaj jetante la brakojn ĉirkaŭ ŝia kolo, ekkras: "Patrino, mi neniam iros brutarpeil—kondamnu min, se mi ĝin faros!"

Kaj ŝi premas lin al sia elacigita brusto, kaj kisas lin; kaj tiel ili sidas kune, dum la pala taglumo aperas super la sovaĝejo.

(Fino)

HUNGARIAN POST MOVES.

POSTCARDS WITH OFFICIAL ESPERANTO TEXT.

Office of Gen. Director,
Budapest, 29/4/33.

Sirs,—I have the honor to inform you that the Administration of the Hungarian Posts has now published a series of postcards, 16-filler denomination, with 16 different illustrations, and bearing explanatory texts not only in Hungarian and French but also in Esperanto.

Yours, etc.,

(Chief Director) Szalay.

Hungarian Posts and Telegraphs.

This is possibly the most important step taken by a high authority in favor of Esperanto since the language was accepted as "clear" by the International Telegraphic Union in 1925. It means that in a country of 11 million people postcards bearing Esperanto text can be bought at every post office. The propaganda value of such is surely hard to overestimate, and the innovation strengthens the claim that Esperanto is steadily gaining prestige in influential quarters. As a land more or less culturally isolated by reason of its language being of the remote and little studied Finno-Ugric group, Hungary daily feels its accentuated difficulties caused by language diversity. It is not surprising then that the postal authorities of the country should adopt Esperanto as one of the chief means in bringing order from chaos.

The success is the result of long and

persistent labor by the International Central Committee of the Esperanto Movement and Hungarian Esperantists, who for many months have made the matter the object of careful planning and tactful execution. Furthermore, one may be certain that the Chief Director, Baron Szalay, as an eminent polyglot and specialist in his calling, weighed well all the implications and possible consequences attendant on the decision before making it. He opened the Universal Esperanto Congress at Budapest in 1929.

These illustrated cards are beautifully produced. They bear a special printed stamp. The view is on the left hand side together with explanatory text in Hungarian, French and Esperanto. They may be used inland, and without further franking for communication with Austria, Germany, Italy, Rumania, Czechoslovakia, Vatican State and Poland. With the added requisite stamps they may be posted to any part of the world. For the present the issue will be confined to the 16-filler denomination, but it is hoped to see the series extended to the higher ones.

The success is highly encouraging to every Esperantist and to all those internationally minded; but it will be necessary to consolidate the position. Voices appreciative of this utilising of Esperanto in a fresh field should, from all corners of the world, be directed to the right quarter. This present edition should, with the right public recognition, mark the beginning of the permanent application of Esperanto in the service of the world's post.

Let your approval find expression in a card to Internacia Centra Komitato de la Esperanto Movado, 11 Rue Mont St. Blanc, Geneve, Svislando, who are organising the collective response to the progressive step just taken.

(From "Heroldo de Esperanto," Koln.)

KRONIKO.

Coburg Esperanto Club, Victoria.—La klubo senhalte progresas. Tion montras fakto, ke en junio aliĝis ankoraŭ naŭ membroj. La libreja komitato elektis la sek-ion (s-ro Spencer) bibliotekisto, kaj raportas pri la unua aĉeto de dek verkoj. Membroj povas pruntepreni legaĵojn de la butikoj de s-ro Spencer, en Victoria Street. La klubdelegitoj, kiuj ĉeestis la kunvenon de la A.L.E.A., substrekas la neceson de mona subteno flanke de tiuj, kiuj volas helpi la disvastigon kaj praktikan

uzadon de la lingvo. Multaj anoj lastatempe ricevis leterojn kaj gazetojn el aliaj landoj.

"ESPERANTO" TAKES WYNN SELLING PLATE AT CHESTER.

At 12½ to 1 the plate "Esperanto," ridden by B. Carslake, won the above for Lord Willoughby de Broke at Chester, Eng., on May 4. The race was for two-year-olds, of f196.

NOKTURNO.

Estis ĉirkaŭ meznokto. La arbo-bordrita eksturbeta vojo estis kvietita. La elektraĵ lampoj je interspacoj super la mezo de la vojo faris laĝetojn el lumo sub si, kaj ĵetis filikajaran desegnojn el lumo kaj ombro inter la arbojn sur la trotuaron. Ĉirkaŭitaj de bone atentitaj ĝardenoj la domoj kvazaŭ dormis pace.

Ce stratangulo du amikoj staris interparolante. Estis nur malofte, ke ili povis pasigi vesperon kune sen la neceso de aliaj, tial, antaŭ ol fine disigi, ili deziris iom plilongigi la kuneston. La interparolo pritraktis la enloĝantojn de la domo antaŭ kiu ili ĝustatempe sin trovis.

"Mi admiras Blogs," diris unu el la du. "Viro, kiu komencis sian karieron kiel simpla laboristo, memedukis sin kaj atingis sian nunan pozicion sole per sia propra peno, nepre devas esti iom neordinara."

"Eble vi pravas," respondis la alia. "Tamen, mi ne multe estimas Sinjorinon Blogs. Ŝi estas tro afekta, ĉiam tro bone vestita—kaj ne estas infanoj."

"Nuntempe estas pli mode preferi hundetojn..."

Je tiu-ĉi punkto la interparolo interrompiĝis per neatendita okazaĵo. Fenestro sur la flanko muro de la domo malfermiĝis subite kaj viro saltis en la ĝardenon. Surprizite la du amikoj rigardis unu la alian. Penso trafis ilin ambaŭ samtempe. Ŝtelisto! Fakte, dum la pasintaj kelkaj semajnoj okazis pli ol unu domrabo en la najbararo.

Ili observis la viron en la ĝardeno. Liaj movoj ja estis suspektigaj. Momenton li staris en la ombro ĵetita de la domo, tiam, de ombro ĝis ombro li komencis ŝtelmarŝi trans la ĝardenon, ne rimarkante la du observantojn. Ili sin kaŝis kviete apud la barilo ĉirkaŭ la ĝardeno. Laŭŝajne la viro ne intencis uzi la pordegon de la ĝardeno, ĉar li iris rekte al la angulo kie atendis la amikoj. Antaŭ ol atingi la bari-

lon li haltis por spioni la straton. Neniu preterpasanto aperis. Li grimpis super la barilon.

Ĝuste kiam liaj piedoj trafis la pavimono la du amikoj sin ĵetis sur lin kriannte: "Tiu-ĉi fojon vi ne savos vin."

Li provis forskui ilin, sed ili tenis lin firme.

"Kio estas al vi?" li demandis indigne. "Mi ne estas ŝtelisto. Mi ĵus vizitis la domon."

"Vizitantoj eliras porde, ne fenestre," diris unu el la amikoj sentence. Venu kun ni."

Ili krensis lin al la ĝardeno pordego. "Sed, sinjoroj," protestis la kaptito, "Ne faru skandalon. Mi estas Gerald Fitzherbert, de la teatra kompanio nun ludanta en la urbo."

Verdire, li estis sufiĉe eleganta. Sed la alia amiko pensis en si, ke ŝtelisto povus subteni elegantan aperon pere de ŝtelitaj vestaĵoj, tial li respondis eĉ pli sentence:

"Eble vi estas; eble vi ne estas tiu. Estas plibone certigi ol bedaŭri. Venu."

Sed la kaptito havis alian intencon. Li komencis barakti. Li estis juna kaj atleta, sed la amikoj, kvankam ne tiom agemaj, havis superajn laŭ pezezo. Tien-tren trans la trotuaro svingigis la lukto, sed, malgraŭ la fortika baraktado de la kaptito, prosperis al la amikoj lin treni ĝis la pordego. Maljuna servisto kua pantolono surtirita sur la noktovestaĵo alproksimiĝis de la domo laŭ la aŭtomobil-vojetoj. La tri viroj, ankoraŭ luktantaj, sin apogis al la pordego. La maljunulo malfermis ĝin, kaj la luktantoj falis kune sur la vojeton. Nerve kriannte "Kio estas?", la maljunulo ŝancelmarŝis ĉirkaŭ ili simile al timigita, kova kokino. Neniu el ili rimarkis la alproksimiĝon de luksa aŭtomobilo laŭ la vojo.

Tiam la gvidilo estas s-ro Blogs. Lia duktuskola korpo kuŝis nerigide sur la molaj sidkusenoj de la veturilo. La grandaj, kapablaj manoj tenis nesetre la gvidilon. Sur la fortaj trajtoj de lia vizaĝo, kutime sufiĉe bonhumora, akre malkontenta esprimo bildiĝas. Li pensis pri la edzino pli kaj pli malvarmiganta lia flanko, kaj pri la granda hejmo neniam gaŝigita de infanoj voĉoj.

Alveninte antaŭ la propra pordego li turnis la aŭtomobilon por eniri, sed ĉesis ĝin subite. Ekmirigite li rigardis la scenon lumigitan de la brilaj antaŭlampo. Tri tute nekonataj viroj

luktis sur la grundo, kun la maljuna servisto kiel ekskstita rigardanto. La ĉeesto de tiu lasta avertis s-ron Blogs, ke eble la okazo iamaniere koncernas lin persone. Li elpaŝis el la veturilo rapide.

Kiam li alproksimiĝis al la grupo, la luktantoj sin starigis. Unu el ili alpaŝis al s-ro Blogs por klarigi la okazajn. La dua tenis per la brako la trian, kiu sin turnis dorse kaj provis kaŝi la vizaĝon. En la daŭro de la klarigo la vizaĝ-esprimado de s-ro Blogs iĝis pli kaj pli maldolĉa. Kiam la klariganto haltis por repreni spiron, la alparolito demandis kviete:

"El kiu fenestro li elvenis?"

"El la dua sur la malproksima flanko de la domo," estis la tuja respondo.

"La ĉambro de Sinjorino Blogs!" ekkliris la servisto. "La juveloj!"

Neatendite la kaptito sin ekturnis al s-ro Blogs.

"Mi ne rabis ion al vi, sinjoro," li diris rapide, kolere. "Mi certigis vin, ke tiuj-ĉi sinjoroj tute eraras."

"Ho! Estas vi, ĉu?" diris s-ro Blogs. Kaj kvankam li parolis kviete, estis malvarma minaco en lia voĉo. La kaptito silentis. La du amikoj rigardis unu la alian embarasite: laŭŝajne la novveninto kaj la kaptito estas konatoj. Momenton s-ro Blogs rigardis s-ran Gerald Fitzherbert malesteme, tiam, kun evidenta ĝuo, kaj per firme faldita pugno li subite batis al li la okulon. Biff!!!

La sekvantan tagon la du amikoj sin okupis per siaj diversaj aferoj sed sur iliaj vizaĝoj okaze briletis rideto kvazaŭ je la memoro de la amuza okazintaĵo. Iu elegantulo klarigis al siaj konatoj kiel, la antaŭan vesperon, li hejmen venis iom ebria, faletis sur la pordmato kaj kontuzis la vizaĝon kontraŭ la perono. S-rino Blogs, pro nebona sano, subite decidis pasigi nedefinitan tempon apud la marbordo. Kaj s-ro Blogs interjavis advokaton famkonatan pro la lerta pledo de maledziĝaj procedoj.

—HORATIO BAGS.

PIEDPILKO (FUTBALO).

Piedpilko asocia estas la plej disvastigita sporta ludo, alloganta plej grandan kvanton da aktivaj partoprenantoj-ludantoj kaj da spektantoj. La ludon faras batalo de du trupoj, konsistantaj el goululo (golejgardanto), 2 defendanto, 3 interligantoj aŭ kuruloj kaj 5 atakantoj. La ludo okazas sur

ebena kvarangula ludkampio, kiu estas limigata per linioj. Pli longaj linioj estas nomataj flanklinioj, plimalongaj —golinioj. Tra mezpunkto de la flanklinioj iras mezlinio. Mezo de tiu linio estas centro de la ludkampio, ĉirkaŭ ĝi oni desegnas centran rondon. Meze de la golinioj troviĝas golejoj. Apud la golejoj estas desegnataj gol-spaco kaj punspaco. Ludilo estas pilko, havanta ekstere ledan kovrilon kaj interne kaŭĉukan globforman kameron. La tasko de ĉiu trupo estas enĵeti pilkon kiel eble plej multfoje en golejojn de kontraŭulo t. e. ĵeti golon, goli. La ludo daŭras 90 minutojn, dividitaj per paŭzo je du duontempoj. La ludantoj, kromgoululo ĉe sia flanko, ne rajtas tusi pilketon per manoj. Se la pilko estas elĵetita trans flanklinio, ĝi estas enĵetata per manoj de ludanto de alia trupo. Se la pilkon transigis atakanta flanko estas farata golspaco jeto (per defendanto), se la pilkon eludigis defendanta flanko—anguljeto (per atakanto). Pro krimetoj la konkurjuĝanto punas per liberĵeto. Senpera golo rezultita de liberĵeto ne estas poentata. Pli gravaj krimoj estas punataj per 11-metra jeto. Senpera golo, rezultita de dekunumetra jeto estas poentata.

(La supra estas tiritaj el bulteno de La Sovet-Esperantista Unio.)

Futbalistoj traduku!

KONGRESOJ UNIVERSALAJ DE ESPERANTO.

Por facila sciigo ni donas ilin:—

Jaro	Urbo	Anoj	Landoj
1905	Boulogne	688	20
1906	Geneva	1,200	30
1907	Cambridge	1,314	35
1908	Dresden	1,500	40
1909	Barcelona	1,300	32
1910	Washington	357	20
1911	Antwerp	1,800	42
1912	Cracow	1,000	28
1913	Berne	1,203	30
1914	Paris	3,739	50
1915	San Fran.	163	16
1920	s'Gravenhage	408	27
1921	Prague	2,561	35
1922	Helsinki	850	30
1923	Nuremberg	4,963	38
1924	Vienna	3,400	43
1925	Geneva	953	35
1926	Edinburgh	960	36
1927	Danzig	905	34
1928	Antwerp	1,494	36
1929	Budapest	1,256	33
1930	Oxford	1,217	27
1931	Cracow	777	26
1932	Paris	1,618	36
1933	Cologne	?	?

[The Paris (1914) Congress was not held, owing to outbreak of war.]

ATENTU VIRINOJ!

MONOLOGO DE KOMIZINO

(kun pardonpeto al Ĥekspiro)

Ĉu edziniĝi aŭ ne edziniĝi?—

Jen la demando. Ĉu pli noble estus

Sin edziniĝi kun insulta edzo,

Aŭ stenografistiĝi, kaj labori,

Ho vel por edzo de alilundo.

Ami—edziniĝi—kaj edzinule

Finfini zorgojn ĝenajn kaj trudemajn,

Virinajn heredaĵojn? Ĥu jen estus

Dezirindaĵo celo. Amindumi—

Edziniĝi—eble eksedziniĝi—

Jen la pikilo! Ĥiaj malbonaĵoj

Veni povas dum edzecaj sonĝoj,

Post la forĵeto de l' deĵoroj niaj,

Fariĝi nin ruzegaj? Ho! jen tio,

Kio ŝancelas tiome da fraŭlinoj:

Alie kiu volus elportadi

La daŭran laboraĵon—la ŝercon

De la estro—insulton ĉefkomizan—

Turmentojn pezajn de l' oficebubaĵo—

Haladzon de malĉaraj cigaredoj,

Malbonodoriganta ŝian haron?

Ŝi mem ja povas ĝin rapide fini

Edzice. Kiŭ-do ne volus ŝanĝi

Por kuirej' malpuran oficejon,

Por formo aŭ lulilo, skribmaŝinon,

Krom tiu ĉi timeĝ' pri malbonaĵo

Venonta eble post mielmonato

Kaj kiu do, en ŝvito kaj en ĝemo,

La ŝarĝojn oficejajn volus porti,

Se ne la tim' pri kio povas veni

En tiun edzinecon, tiun landon

Nekonatan, el kiu homoj multaj

Elvenis jam per fama voĉ' Reno'a (1),

Ja konsternigas nin, kaj nin instigas

Ke niajn deĵorojn nin tenadu,

Kaj ne al nekonataj aĉoj flugu?

Ho! tiel malkuraĝo fraŭlinigas,

El virinaro, tiel multajn anojn.

—Tradukis A.E.M.B. (Brisbane).

(1) Reno, usona urbo, en kiŭ oni povas facile havigi al si legan eksedziniĝon.

Versoj por gasteja libro:

"Finas tempo de l'libero,

Cesas dolĉa ripozdaŭro;

Al la polva urbinfero

Hom' revenas kun bedaŭro.

R. SCHWARTZ.

"Amikeco estas la nektaraj gutoj, kies elĝigas al ni gluti la naŭzan medikamenton de la Vivo." Sam. Johnson.

"Ĉiu homo bezonas en sia vivo fidele-
n amikon kaj malican malamikon—
la unua por lin konsoli kaj la dua por
teni lin ĉiamvigla." Sokrato.

"Ah, la nepriskribbla komforto sin senti spirite senĝena en kompanio de certa homo, kiam! ĉi ne bezonas kvazaŭ pesi ĉiun penson aŭ mezuri ĉiun vorton, sed povas ilin verŝadi libere en iliaj unuaj formoj, lolaĵoj kaj bongrenon kunlune, plene sciante, ke fidele mano ilin kribros, konservos la indan, kaj per la spiro de ama komprenemo la neindan blavos for." Dinah Mulock.

"Kion vi cercas ekstere, tion vi jam posedas interne." Guyon.

"Ĉiam estas pli facile gajni la koron de viro ol daŭre tien ĝin: oni gajnas ĝin per momenta ĉarmo—oni tenas ĝin nur per prudento longa la tutan vivon."

"Vi pli bone helpas vian fraton montrante per la vivo tion, kio kristano estas ol per klarigado de tio, kion kristano kredas." Lewis Carroll.

Historia Instruisto: Kio okazis en 1483?

Klasano: Lutero naskiĝis.
H.I. Bone. Kaj kio en 1487?
Klasano (post ioma paŭzo): Lutero fariĝis kvarjaraĝa.

RADIO COLUMN

Speakers are requested to send in by 16th August at latest, particulars of any broadcasts arranged.

Esperanto lessons will be broadcast from 3AR (Melbourne) at 7.45 p.m. on the dates mentioned below. An anecdote will be read at the end of each lesson to enable students to check their pronunciation.

July 22—Edzo—La kuirstino tute fuŝis ĉi tiujn terpomojn. Ili estas tute malvarmaj.
Edzino—Ili ja estas tiaj. Mi timas, ke ŝi kuŝis ilin en malvarma akvo.

August 5—Simson (al fiŝvendisto)—Jetu al mi dekduon da tiuj trutoj.

Fiŝvendisto—Jetu ilin, sinjoro?
Simson—Jes, ĉar por tio mi povos iri hejmen kaj diri al la edzino, ke mi ilin kaptis. Mi eble estas nelerta fiŝkaptisto, sed mi ne estas mensogulo.

August 9—Kuiristino trobrakite pecon de viando, kiu pezis kvar funtojn, forĵetis ĝin, kaj raportis al sia mastrino ke la kato formangi la viandon. La sinjorino metis la katon sur la pesilon, kaj la pezo de la kato estis ĝuste kvar funtoj.

—Nu, Mario, ŝi diris,—jen estas la kvar funtoj da viando sed kie estas la kato?

La Preternacio Konstancio. Leĝo rilate la enmigradon. Elliot, 2 Cambridge St., Willoughby, N.S.W.

TO OUR SUPPORTERS

Thanks for the following:—Auckland Esperanto Society, 5/-, May, '34, (adv.) 5/6, May, '34; Mr. O. Behncken, 4/6, March, '34; Melbourne Esperanto Club, (subs.) 1/12/-; Mr. E. Pate, 4/6, May, '34; Sydney Esperanto Society (sales), 1/12/-; Mr. McDonald, 4/-, March, '34; Mr. Waterman, 5/-, July, '34; Miss Paling, 5/-, July, '34; Dr. Woolnough, 4/6, June, '34; Miss H. Nankivell, 4/6, June, '34; Miss M. Denham, 4/6, June, '34; Coburg Esperanto Group (sales), 8/8; Melbourne Esperanto Socy. (adv.), 3/-; Mr. Guilbert (gift) 10/-, (subs.) 4/6, June, '34; Mr. Dornbusch, 4/6, July, '34; Miss Sanderson, 4/6, May, '34; Mr. D. B. Thomson, 4/6, April, '34; Mr. Cox, 4/6, June, '34; Miss Irwin, 4/6, July, '34; Brisbane Esperanto Society (sales), 12/-; Mr. J. Greenwood, 4/6, June, '34; Mr. J. Eliot (adv.), 2/-.

MELB. ESPERANTO SOCIETY.

The Annual Meeting of the Melb. Esperanto Society was held in the Scots' Church Hall, Russell St., on 4th July. The following were elected for the ensuing year:—President, s-ro P. T. B. Hudson; Vice-presidents, s-ro Ballard, D.B.E.A., f-ino. Bostock; Secretary, f-ino. L. M. Irwin, D.B.E.A.; Treasurer and Librarian, f-ino. V. Cox, D.B.E.A.

Reports were received from officers re the working of the Society in the past year. A cordial invitation is extended to new members, also to old members to renew their interest in the Society by frequenting the meetings. In welcoming members of other Clubs, the Society invites the co-operation of all for the propagation of our common ideal—Esperanto.—L. M. IRWIN, Sec. M. Esp. Soc.

Mr. and Mrs. Kidd and their little son from Brisbane were holidaying here during last month, and were cordially welcomed at the Society. A few Surrey Hills Esperantists gathered at the home of Mr. E. J. Cox to meet the Brisbane samideanoj, and a pleasant evening was spent.

PRI ANATOLE FRANCE.

De "Leti."

Antaŭ ne longe mi tralegis manuskripton en kiu mi karaktero (virino) plendis, ke ŝi neniam povas diferencii inter la ironio kaj la sarkasmo. Ŝia edzo tiam klarigis, jene:—Ironio, karolino, estas la plej bona punilo, kiun la Grekoj postlasis al ni por malkaŝi malsagecon kaj nejustecon. Por kontrati nescieman, superŝtiran kaj antaŭjuĝeman zorgantaron de malsagaĵoj moroj kaj kredoj, la Grekoj ne kuraĝis uzi rektan kritikon. Tial, ili inventis ironion, metodo diri la malon al tio, kion ili signifis. Fakte la Ironio ŝajnas ĝentile laŭdi la celitan objekton de kritiko, kaj unuatempe nur tre lertaj personoj povas diveni la kaŝitan signifon. Tamen, iom post iom, inter la lertuloj troviĝis ĉi la zorgantoj de la atakita konvencio. Inter la Grekoj Sokrato estis devigita trinki venenon! Tra la miljaroj aliaj batalantoj por la toleremo, kiuj en la lasta analizo ĉiam samsignifas kiel persona libereco, ankaŭ suferis diversforman punadon. La esprimo de Ironio atingis sian plej lertan kaj ĝentilan ekfloron de sub la plumo de franca genio, Anatole France. Li neniam hezitis inter peza sarkasmo, kiu celas vundon, kaj ironio, kiu samtempe trapikas kaj tiklas la kritikiton. Ofte sub la ombro de pontifika kaj registara malpermeso, Anatole France tamen vivis longe kaj mortis "kiel ne mortemulo, ano de la Franca Akademio".

Pri La Paco Nur Post Finvenko.

Kiel laŭdinda kaj bongusta estas ĉi tiu afero, kiu kaŭzas, ke ni elektu bonefaritan, perfekte formitan, sveltan, matrigintan pacon, pacon, kiu alportos al ni honoron kaj gajnon, mallonge, pacon post nia fina venko. Vere, ĉi tiu paco eble atendigos nin dum ankoraŭ iom da tempo. Set ne urĝas. La Milito kostas al Francujo nur dek milojn da viroj ĉiutage. (daŭrigota.)

Respondo: Elefantidojn.

KVAKERISMO KAJ PACO.

Mi havas senpagajn ekzemplerojn de literaturo (Esperanta kaj angla) pri Kvakerismo kaj paco por disdoni. Bonvole petu per ilustrita poŝtkarto aŭ letero al—D-ro Fred J. Williams, Samaria, PAPUA. (fratagoraj bv. represu.)

NEW ZEALAND ESPERANTISTS!

For 12 years LA SUDA KRUCO has steadily served the interests of the Esperanto Movement in the Southern Seas. Through this issue, serving as the Bulletin of your Association, it earnestly appeals for your interest and support. Regularly appearing every 36th day, it will be mailed to you for 5/- a year.

Send your subscription NOW to: LA SUDA KRUCO, BOX 731F, ELIZABETH-STR., MELBOURNE.

The Princess and the Bean.

There was once a prince who wished to marry a princess, but it had to be a real princess. So he travelled about the whole world to find such a one, but everywhere there was something in the way. Princesses there were plenty, but whether they were real princesses he could not satisfy himself, for there was always something that did not seem quite right. He therefore came home again and was quite sad, for he wished so very much to have a real princess.

One night a terrific storm came on; it thundered and lightened and the rain poured down, till it was quite dreadful. There was then a knocking at the gate of the town, and the old King went to open it.

It was a princess who stood outside the gate. And, oh dear! what a state she was in! The water ran down from her hair and her clothes, in at the toes of her shoes, and out at the heels, but she said she was a real princess. "Well, that we'll soon find out," the old Queen thought. She said nothing, however, but went into the bedroom, and having taken all the things off the bed, laid a small bean upon the slabs, upon which she heaped twenty mattresses, and then twenty eider-down beds upon the mattresses. There the princess slept that night.

In the morning she was asked how she slept. "Oh, abominably badly!" she answered. "I have scarcely closed my eyes the whole night. Heaven knows what there may have been in the bed! but I lay upon something hard, so that I am black and blue all over my body. It is quite dreadful!"

It was evident then that she was a real princess, since she had felt the bean through the twenty mattresses and the twenty eider-down beds. No one could have so very fine a sense of feeling but a real princess. So the prince married her, for he knew that now he had a real princess; and the bean was placed in the royal museum, where it may still be seen if no one has taken it.

La Princino kaj la Fabo.

Foje estis princino, kiu deziris edziĝi kun princino, sed ŝi devus esti vera princino. Do li vojaĝadis tra la tuta mondo por trovi tian, sed ĉi estis io, kio malhelpis. Estis multe da princinoj, sed ĉu ili estas veraj princinoj li ne povas sin kontentigi, ĉar ĉiam estis io, kio ne ŝajnis tute prava. Li tial revenis hejmen kaj tute malĝojs, ĉar li tiel forte deziris havi veran princinon.

Unu nokton okazis terura ventego; tondris kaj fulmis, kaj la pluvo falegis ĝis estis tute terure. Tiam estis frapado ĉe la pordego de la urbo, kaj la maljuna reĝo iris por ĝin malfermi.

Estis princino, kiu staris ekstere ĉe la pordego. Kaj, ho kara! kio stato estis al ŝi! La akvo defluis de siaj haroj kaj vestoj, en la supiedojn, kaj el la sukubutoj, sed ŝi diris, ke ŝi estas vera princino. "Nu, ni baldaŭ eltrovos tion," pensis la maljuna reĝino. Ŝi tamen nenion diris, sed eniris la litamboron, kaj deprente ĉiujn kovrilojn, metis malgrandan fabon sur plat-trabon, sur kiun ŝi amasigis dudek matracojn, kaj tiam dudek molanasajn litojn sur la matracoj. Tie la princino dormis tiun nokton.

En la mateno oni demandis, kiel ŝi dormis. "Ho, abomene malbone!" ŝi respondis. "Mi apenaŭ fermis miajn okulojn la tutan nokton. Ĉielo scias, kio povis esti en la lito! sed mi kuŝis sur io malmola, tiel ke mi estas nigra kaj blua sur mia tuta korpo. Estas tute terure!"

Estis evidente, tiam, ke ŝi estis vera princino, ĉar ŝi sentis la fabon tra la dudek matracoj kaj la dudek molanasajn litojn. Neniu povus havi tian delikatan senton de palpado krom vera princino.

Do la princino edziĝis kun ŝi, ĉar la sciis, ke nun li havas veran princinon; kaj la fabo estis metita en la reĝan muzeon, kie ĝi ankoraŭ povas esti vidata se neniu ĝin forprenis.

(Legantoj komparu ĉi tiun tekston kun tiuj de Zamenhof—Vol. 1, Fabeloj de Andersen—kaj Skeel-Giorling, ĉi-tala rekte el la dana originalo, Esperanta Biblioteko Internacia, N-ro 2.)

Melbourne Esperanto Club.—Meets every Wednesday, 8 p.m., in Australian Church Hall, Russell Street, Melbourne. Tuition, classes, conversation, etc. Secretary, Mr. R. Rawson, 169 Exhibition Street, Melbourne.

Westralian Esperanto Society, Perth. W.A. kunvenas ĉiusemajne. Prezidento, s-ro H. Byatt, D.B.E.A.; sekretario, s-ro David Miller, 73 Berwick-st., Victoria Park, Perth. Komunikadojn al la sekretario.

Masterton (N.Z.) Esperanto Club.—Meets Tuesdays at 8 p.m. in Y.M.C.A. Patrons: The Y.M.C.A. board of directors; Hon. Pres., G. R. Sykes, Esq., M.P.; Pres., Mr. A. Dewar, D.B.E.A.; Secretary, Mr. H. Franks, D.B.E.A. Address: 38 Workshop-rd., Masterton. Visitors welcome.

Auckland (N.Z.) Esperanto Societo kunvenas ĉiulunde je 7.30a horo vespere ĉe Nova Preĝejo Hajo (New Church Hall), Newton Road. Prezidento: S-ro J. S. Russell; Sekretario: s-ro C. Brandon. Komunikadojn al

la Prezidento ĉe 2 Pukenui Road, Epsom.

Wellington Esperanto Club.—Meets every Tuesday, 8 p.m., in the Y.M.C.A. Willis St., Wellington. Visitors always welcome. President, Mr. Bertram Potts, F.B.E.A.; Vice-President, Mr. V. Leck; Secretary, Miss G. Carty, 33 Tanera-cm., Brooklyn; Treasurer, Mr. L. E. Dust, D.B.E.A., Del., U.E.A.

Melburna Esperanto-Societo, Pteizidanto, sinjoro P. Hudson; sekretarino, f-ino L. Irwin, D.B.E.A. Adreso, Box 731F, Elizabeth-st., P.O., Melbourne. Kunvenoj: Scots' Church Hall, 97 Russell-st. Mardo vespere, je la oka horo. R. Banham, "Age" Reading Room, Collins-st., post la 18h.

Sydney Esperanto Society. Kunvenas ĉiun ĵaŭdon de 8-10 pt. Ĉe dua etaĝo, "Manning Building", 449 Pitt Street, Sydney. Konata "Hotel Sydney" kaj apud la ĉefstacidomo.

Prezidanto: s-ro A. W. Peacock; **Sekretario:** s-ro Leslie E. Pfahl, 64 Brighton-st., Croydon.

Brisbane Esperanto-Societo kunvenas la 2-an kaj 4-an mardojn de ĉiu monato en salono de State Service Union, 59a Elizabeth-str.; proksime de konstruaĵo "State Insurance." Prezidento: s-ro F. T. Simon. Vicprezidento: s-roj H. Hutton kaj S. Parry. Bibliotekisto: Oskar Behncken (Del. U.E.A.). Sekretario: fraŭlino E. B. Carrick, Office of Supt. of Telegraphs, G.P.O., Brisbane.

Coburg Esperanto-Grupo.—Kunvenas ĉiulunde je la 8a vespere ĉe la Labour Hall, Sheffield-st., Coburg (malantaŭ Grand Teatro). Prezidento, s-ro E. Williams; sek., A. W. Spencer, 48 Munro-st., Coburg. Vizitantoj ĉiam bonvenigitaj.

NEXT NUMBER—August 23.
Latest Date for "Copy"—August 16.